Dosarul nr. 2-25048973-12-2-09042025 (2-7476/25)

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

10 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul centru)*
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Brăgaru Alina
grefier Mamaliga Vitalina
cu participarea reprezentantului reclamantului, avocatul Străisteanu Doina Ioana, pîrîtului și reprezentantul pîrîtului, avocatul Buguța Elena,

a examinat în sediul instanţei de judecată, şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Curov Igor împotriva lui Babuțki Roman cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 04 aprilie 2025, Curov Igor a depus prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul centru, o cerere de chemare în judecată împotriva lui Roman Babuțki solicitînd recunoașterea ca fiind false și defăimătoare, denigrarea reputației profesionale a reclamantului Igor CUROV, următoarele exprimări a pârâtului Roman BABUȚKI făcute publice în cadrul conferinței de presă la Agenția de Presă "Infotag" la 21 februarie 2025, precum și afirmațiile făcute în cadrul interviului cu *****, postat pe pagina personală de Facebook a pârâtului, în special:
   *"...Operații ilegale în spitalul Ministerului Sănătății, unde director era Igor Curov, când el împreună cu iubirea lui *****..."*
   *"...Este așa un nume, Igor Curov, pentru mine e foarte straniu de ce nimeni nu a scris din jurnaliști, informația acesta și despre acest om, fiindcă acest om cu ***** făceau operații plastice foarte mult timp, foarte mulți despre asta știu, s-au făcut investigații...mi-au zis și medicii câți bani se învârteau acolo asta tot se făcea ilegal, asta nu era spitalul Ministerului Sănătății, asta era o încăpere aparte de spital unde asta se făcea ilegal. Nimeni despre asta nu a scris și eu aș vrea ca noi să ridicăm temele acestea... Noi trebuie să scriem fapte despre ce au făcut oamenii aceștia"*
   "...Am un mesaj către oamenii care se gândesc că pot să îl ajute pe Igor Curov, așa pe ascunse pentru că despre asta nimeni nu o să afle, că dacă ați făcut deja asta, ați făcut o

greşeală foarte mare. Fiindcă despre familia aceasta eu am spus din start la Procuratura Generală. Şi toţi cei care au gândit că o să poată face asta invizibil, v-aţi greşit foarte tare"
*"...Dacă ***** prinde copilul, cred că de la Igor Curov"*
*"...Sunetul, eu socot că a fost făcut de amantul lui *****, Igor Curov, fiindcă el acum pune toate beţele astea, el face nedreptăţile...Igor Curov a organizat foarte mult, foarte mult... A activat toate cunoştinţele lui ca să facă maxim posibil... să ascundă uciderea"*
...Care a suferit de la Igor Curov... O spun fără să ascund, tu Igor Curov o să stai în închisoare"
"...Persoana care încearcă să muşamalizeze cazul de omor al soţiei mele este Igor Curov"
*"...El cu amanta lui ***** practicau operaţii ilegale, plastice în nişte încăperi alături de Clinica Ministerului Sănătăţii, unde să învârteau nişte bani foarte mari fiindcă operaţiile acestea costă foarte mult, 2, 4, 6 mii de euro"*
*"...Igor Curov, de acum zece ani este în relaţie cu *****..Ei încearcă să facă in vitro"*
*"...El deamu nici nu este contra să trăiască cu *****, au relaţia aceasta de aproape zece ani. Eu ştiu că chiar şi acum el se plimbă cu câineşorul lui *****, ei au o relaţie foarte, foarte apropiată"*
"...Poate rezolva în ţara asta, foarte multe, a intervenit Igor Curov, deoarece a fost mulţi ani director la urgenţă, el a făcut o schemă ca fetele de la salon să sune urgenţa, să spună că soţia mea a leţinat. Să vină urgenţa, prin toate metodele să o pornească, măcar că creierul ei era mort şi să o ducă la urgenţă, după care decesul să fie la urgenţă din cauza stopului cardiac"
"...Puterea şi influenţa lui Igor Curov provine din asocierea cu Partidul Politic Mişcarea Respect Moldova şi această influenţă este alimentată de o finanţare obscură legală de activitatea salonului Dr. Serebrova"
*"...Dă atâţia bani...Ameninţă atâţia oameni şi de a face tot posibilul de a falsifica expertiza... Vrea să o scoată pe *****..Să uite toţi de cazul asta"*
"...A primit 60,000 euro pentru falsificarea datelor din expertiza medico-legală" "...Nu l-aş numi bărbat...nici nu pot să îl numesc om"
"...Penitenciarul pentru dânsul o să fie ca un tratament de boală şi pentru toţi prietenii lui care au aceeaşi boală". Obligarea pârâtului Roman BABUŢKI să dezmintă cele expuse public prin aceiaşi modalitate (interviu, conferinţă de presă şi postare în Facebook) publicând şi citind din numele său următorul conţinut: "Eu, Roman BABUŢKI, recunosc că am mînţit când am scris şi am răspândit informaţii false şi defăimătoare despre dl Igor CURCOV în legătură cu decesul soţiei mele şi implicarea dumnealui în ancheta organelor de drept. Cer scuze de la dl Igor CURCOV pentru că am mînţit şi am răspândit informaţii false pentru ai defăima public". Încasarea din contul pârâtul Roman BABUŢKI IDNP *****în beneficiul reclamantului Igor CUROV prejudiciul moral în sumă de 200,000.00 (două sute mii) lei şi încasarea din contul pârâtul Roman BABUŢKI IDNP *****în beneficiul reclamantului Igor CUROV costurile de judecată suportate cu acest proces, dovada cărora va fi făcută la prima şedinţă.

2. În motivarea poziției sale, reclamantul a indicat că este o personalitate cunoscută și apreciată în Republica Moldova, cu o reputație profesională solidă, în special în domeniul medical. Și-a început activitatea profesională în anul 1995, în calitate de felcer de urgență la Spitalul Clinic Municipal de Urgență „Toma Ciorbă", avansând constant în carieră prin profesionalism și dedicare, iar în anul 2020 fiind numit în funcția de vice director medical al IMSP Institutul de Medicină Urgentă „Toma Ciorbă". Pe parcursul unei cariere de peste trei decenii, reclamantul nu a fost implicat în scandaluri publice și nu a fost vizat de investigații sau critici care să-i afecteze integritatea profesională ori morală, bucurându-se de o reputație neștirbită și de respect în cadrul comunității medicale.
3. Recunoașterea profesionalismului reclamantului este confirmată și prin faptul că, pe parcursul activității sale, acesta a fost decorat cu Ordinul „Gloria Muncii", conferit prin Decretul Președintelui Republicii Moldova. Acordarea unei asemenea distincții reprezintă o recunoaștere oficială a meritelor profesionale ale reclamantului, a contribuției sale la dezvoltarea domeniului medical și a implicării sale în exercitarea atribuțiilor în interesul societății. În contextul unei tragedii produse într-o clinică cosmetologică din municipiul Chișinău, în urma unei proceduri medicale soldate cu decesul soției pârâtului, acesta a inițiat în mediul online o campanie publică de denigrare îndreptată împotriva reclamantului Igor Curov. Deși, potrivit susținerilor reclamantului, nu există elemente obiective care să demonstreze implicarea sau responsabilitatea acestuia în producerea tragediei, pârâtul l-a prezentat în spațiul public drept presupus responsabil pentru decesul soției sale. Campania desfășurată în mediul virtual a inclus multiple postări publice prin care pârâtul a formulat acuzații la adresa reclamantului și a îndemnat alte persoane să sesizeze autoritățile în privința acestuia. În acest context, pârâtul a utilizat și expresii cu caracter profund ofensator și denigrator, inclusiv afirmația: „penitenciarul pentru dânsul o să fie ca un tratament de boală și pentru toți prietenii lui care au aceeași boală". Potrivit susținerilor reclamantului, aceste afirmații sunt lipsite de suport factual și au fost formulate într-o manieră vădit denigratoare, aptă să afecteze onoarea, demnitatea și reputația profesională a acestuia. Gravitatea afirmațiilor este amplificată de faptul că acestea îl vizează în mod direct pe reclamant, acesta fiind identificabil de public, iar difuzarea mesajelor prin intermediul rețelelor de socializare permite accesul unui număr nedeterminat de persoane la conținutul respectiv.
4. Exprimările pârâtului nu s-au limitat la comunicări ocazionale în mediul online, ci au fost formulate în mod public și asumat, inclusiv în cadrul unei conferințe de presă organizate la Agenția de Presă „Infotag". Evenimentul, consacrat cazului decesului soției pârâtului, a beneficiat de o largă mediatizare, fiind reflectat de mai multe instituții mass-media, printre care Jurnal TV, RLive, 1TV și altele.
5. În cadrul acestei conferințe, pârâtul a formulat acuzații grave la adresa reclamantului Igor Curov, prezentându-l public drept persoană care ar fi „acoperit" alte persoane presupus implicate în decesul soției sale. Totodată, acesta a lansat afirmații potrivit cărora reclamantul, împreună cu o altă persoană, *****, ar fi efectuat intervenții chirurgicale plastice în mod ilegal, în afara instituțiilor specializate.

6. Prin natura și conținutul lor, asemenea afirmații depășesc limitele unei simple opinii sau ale unei critici admisibile, întrucât atribuie reclamantului fapte concrete, deosebit de grave, susceptibile să afecteze în mod direct reputația sa profesională și imaginea sa publică.
7. Gravitatea situației este amplificată de caracterul repetat al declarațiilor. La data de 22 februarie 2025, pârâtul a publicat pe pagina sa oficială de Facebook un interviu acordat jurnalistei *****, în cadrul căruia a continuat formularea unor afirmații și insinuări referitoare la reclamant.
8. În cadrul acestei apariții publice au fost lansate inclusiv speculații privind activitatea și parcursul politic al reclamantului, fiind sugerată existența unor legături cu Partidul Politic „Mișcarea Respect Moldova" și a unor surse obscure de finanțare asociate salonului „Dr. Serebrova", în incinta căruia a avut loc decesul soției pârâtului. Aceste afirmații au fost prezentate într-un context apt să creeze în percepția publicului o legătură între reclamant și circumstanțele tragice ale decesului, fără ca o asemenea implicare să fie demonstrată prin elemente obiective.
9. Ansamblul declarațiilor formulate de pârât, atât verbal, cât și în formă scrisă sau prin materiale video ulterior distribuite în mediul online și preluate de instituții mass-media, conturează o conduită repetitivă și persistentă, aptă să afecteze reputația profesională a reclamantului.
10. Afirmațiile nu au caracterul unor simple judecăți de valoare formulate în cadrul unei dezbateri publice, ci conțin acuzații și insinuări referitoare la presupuse fapte concrete, inclusiv la implicarea reclamantului în activități ilegale și la existența unei legături cu circumstanțele decesului soției pârâtului.
11. În aprecierea caracterului prejudiciabil al acestor afirmații prezintă relevanță și modalitatea în care acestea au fost difuzate. Pârâtul a utilizat atât platforme de comunicare în masă, cât și propria pagină de pe rețelele de socializare, iar informațiile au fost preluate și redistribuite de alte mijloace de informare. Prin urmare, afirmațiile au devenit accesibile unui cerc nedeterminat de persoane, sporind în mod considerabil potențialul acestora de a afecta imaginea și reputația reclamantului.
12. Din perspectiva regimului juridic al libertății de exprimare, trebuie făcută distincția între exprimarea unei opinii, chiar și critice sau incomode, și atribuirea unei persoane a unor fapte concrete susceptibile să îi afecteze reputația. Libertatea de exprimare nu exclude obligația de a respecta drepturile și reputația altor persoane, iar protecția acesteia nu poate fi invocată pentru justificarea unor acuzații factuale grave lipsite de un suport factual suficient.
13. În speță, declarațiile atribuite pârâtului vizează în mod direct persoana reclamantului, acesta fiind identificat prin nume, funcție și prin referiri la activitatea sa profesională. Totodată, natura afirmațiilor este de așa manieră încât acestea sunt susceptibile să determine o percepție negativă asupra integrității, profesionalismului și reputației reclamantului.
14. În cadrul prezentei cauze, reclamantul urmează să demonstreze caracterul public al informațiilor difuzate, faptul că acestea îl vizează și natura lor defăimătoare, precum și prejudiciul pretins a fi cauzat. Or, din materialele invocate rezultă că pârâtul a fost autorul

direct al declarațiilor, reclamantul a fost identificat în mod expres, iar informațiile au fost difuzate repetat și prin intermediul unor mijloace de comunicare cu acces public.

15. La rândul său, caracterul factologic al unor asemenea afirmații presupune verificarea existenței unui suport factual suficient care să justifice prezentarea lor în spațiul public drept informații despre fapte reale. În lipsa unei asemenea fundamentări, simpla invocare a libertății de exprimare nu este suficientă pentru a înlătura caracterul potențial prejudiciabil al afirmațiilor.
16. Un element relevant îl constituie și conduita pârâtului ulterior adresării cererii prealabile de către reclamant. Acesta a fost informat despre caracterul prejudiciabil al afirmațiilor și i s-a solicitat încetarea conduitei denigratoare și retragerea declarațiilor contestate. Cu toate acestea, potrivit susținerilor reclamantului, pârâtul nu a dat curs solicitării și a continuat difuzarea mesajelor și afirmațiilor referitoare la reclamant.
17. Persistența conduitei după formularea unei asemenea solicitări constituie un element relevant pentru aprecierea caracterului și intensității prejudiciului pretins, precum și a modului în care pârâtul a perceput consecințele declarațiilor sale asupra reputației reclamantului.
18. La aprecierea prejudiciului pretins prezintă relevanță și contextul în care au fost formulate declarațiile. Acestea au fost făcute în legătură cu un caz tragic, care a generat un interes public semnificativ și o puternică încărcătură emoțională. Într-un asemenea context, acuzațiile formulate public împotriva unei persoane identificabile pot avea un impact sporit asupra percepției publicului, în special atunci când sunt prezentate ca fapte și nu ca simple opinii.
19. În consecință, prin natura, conținutul, frecvența și amploarea difuzării lor, afirmațiile atribuite pârâtului sunt susceptibile să aducă atingere onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului. Gravitatea pretinsei atingeri urmează a fi apreciată de instanță prin raportare la caracterul acuzațiilor, contextul în care acestea au fost formulate, numărul și caracteristicile persoanelor care au avut acces la informații, repetitivitatea declarațiilor, poziția profesională a reclamantului și consecințele concrete produse asupra imaginii acestuia.
20. În ceea ce privește prejudiciul moral, acesta poate rezulta din atingerea adusă valorilor nepatrimoniale ale persoanei, inclusiv onoarei, demnității și reputației. În prezenta cauză, reclamantul susține că afirmațiile publice contestate i-au afectat imaginea profesională și percepția publică asupra integrității sale, cu atât mai mult cu cât acesta ocupă o poziție profesională ce presupune un grad ridicat de încredere publică.
21. Prin urmare, gravitatea și amploarea afirmațiilor contestate, caracterul lor repetat și public, precum și natura acuzațiilor formulate reprezintă circumstanțe relevante pentru aprecierea existenței și întinderii prejudiciului moral pretins de reclamant.
22. În același timp, protecția reputației reclamantului trebuie analizată prin realizarea unui echilibru între libertatea de exprimare și dreptul acestuia la respectarea reputației și vieții private. O asemenea apreciere urmează să țină cont atât de interesul public al subiectului

abordat, cât și de natura afirmațiilor, existența unei baze factuale suficiente, modul de formulare și consecințele acestora asupra persoanei vizate.

23. În măsura în care afirmațiile depășesc limitele unei critici admisibile și se transformă în acuzații factuale grave, lipsite de suport factual suficient și apte să afecteze reputația unei persoane, acestea nu pot fi justificate exclusiv prin invocarea libertății de exprimare.
24. De drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza Legii cu privire la libertatea de exprimare și jurisprudența Cursii Europene pentru Drepturile Omului privind încălcările constatate în baza art.8 CEDO.
25. La data de 01 iulie 2025 pârâtul și reprezentantul pârâtului, avocatul Buguța Elena au depus referință în baza art.186 CPC și au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate.
26. În motivarea poziției sale, pîrîtul a indicat în referință că există suficiente temeiuri pentru respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Igor Curov împotriva lui Roman BABUȚKI privind apărarea demnității și reputației, întemeiată pe prevederile Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, pentru următoarele considerente. La data de 30 ianuarie 2025, soția pârâtului, Liubovi BABUȚKI, a decedat în urma unor proceduri cosmetologice despre care pârâtul susține că ar fi fost efectuate în mod ilegal și clandestin în cadrul Salonului de frumusețe „Dr. SEREBROVA CLINIC", amplasat pe *****. În legătură cu acest caz, organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, prin ordonanța din 31 ianuarie 2025, a dispus începerea urmăririi penale în cauza nr. *****, conform semnelor componenței infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova. În cauza penală menționată figurează *****, care, potrivit datelor invocate de pârât, ar fi participat, împreună cu alte persoane, la intervenția medicală în urma căreia a survenit decesul soției sale. La data de 21 februarie 2025, ***** figura în calitate de învinuită în cauza penală, în privința acesteia fiind aplicate și măsuri preventive.
27. În contextul decesului soției sale, precum și al circumstanțelor care făceau obiectul investigațiilor autorităților, pârâtul Roman BABUȚKI a participat, la data de 21 februarie 2025, la o conferință de presă organizată de Agenția de Știri „Infotag". În cadrul acesteia, pârâtul a făcut declarații referitoare la presupusa existență, în perioada în care Igor Curov deținea funcția de conducător al Spitalului Ministerului Sănătății, a unei secții clandestine pentru efectuarea operațiilor estetice. Pârâtul susține că, la momentul formulării acestor declarații, nu a acționat în baza unor informații inventate sau a unor simple speculații personale, ci s-a bazat pe informații făcute anterior publice prin intermediul mijloacelor de informare în masă și provenite, în opinia sa, din surse oficiale. În acest sens, pârâtul invocă, în special, următoarele materiale publice: articolul difuzat la 04 septembrie 2024 de Jurnal TV, din care rezulta, potrivit pârâtului, că în perioada în care Igor Curov deținea funcția de șef al Spitalului Ministerului Sănătății, în cadrul instituției ar fi fost identificată o secție de chirurgie plastică despre care s-a afirmat public că era ilegală și clandestină și că nu figura în documentele Ministerului Sănătății, în nomenclatorul de paturi, în activitate sau în organigramă; emisiunea difuzată de „Vocea Basarabiei" în anul 2024, în cadrul căreia ministra sănătății, Ala Nemerenco, ar fi declarat că, în cadrul Spitalului Clinic al Ministerului

Sănătății, aflat sub conducerea directorului Igor Curov, au fost constatate situații în care medici dintr-o anumită specialitate ar fi desfășurat activități aferente unei alte specialități și că ar fi fost identificat un compartiment neoficial în care se efectuau intervenții cosmetice contra unor sume considerabile, compartiment care, potrivit declarațiilor publice invocate, nu figura în structura oficială a instituției. În aceste circumstanțe, pârâtul consideră că declarațiile sale nu au reprezentat informații inventate sau lipsite de orice suport factual, ci au avut la bază informații care fuseseră anterior aduse la cunoștința publicului prin intermediul mass-mediei și atribuite unor reprezentanți ai autorităților publice. Prin urmare, pârâtul susține că a dispus de un substrat factologic suficient pentru formularea afirmațiilor respective, având în vedere că acestea au fost determinate de informații publice privind existența unor presupuse nereguli în cadrul instituției medicale și de circumstanțele investigate de autoritățile competente. Totodată, din declarațiile publice atribuite ministrei sănătății, Ala Nemerenco, ar rezulta că Ministerul Sănătății ar fi inițiat o anchetă de serviciu cu privire la circumstanțele referitoare la existența și funcționarea unui presupus compartiment clandestin destinat efectuării intervențiilor de chirurgie plastică. De asemenea, pârâtul invocă faptul că ministra sănătății, Ala Nemerenco, ar fi declarat public, prin intermediul mijloacelor de informare în masă, că a sesizat organele procuraturii în legătură cu circumstanțele constatate și prezentate public.

28. În aceste condiții, pârâtul susține că informațiile care au stat la baza declarațiilor sale nu au constituit invenții personale, ci au fost preluate din informații făcute anterior publice și atribuite unor persoane și instituții oficiale. Mai mult, având în vedere caracterul public al informațiilor referitoare la presupusele nereguli constatate în cadrul Spitalului Ministerului Sănătății în perioada în care instituția era condusă de Igor Curov, precum și informațiile privind existența unor demersuri și investigații instituționale, pârâtul consideră că declarațiile sale trebuie analizate în contextul concret în care acestea au fost formulate.
29. Prin urmare, la aprecierea caracterului eventual defăimător al afirmațiilor, pârâtul solicită să fie avute în vedere nu doar expresiile contestate privite în mod izolat, ci și contextul în care acestea au fost formulate, sursele de informare pe care le-a avut la dispoziție, existența unor informații publice anterioare și scopul urmărit prin participarea sa la conferința de presă.
30. În acest sens, pârâtul susține că declarațiile sale au fost determinate de circumstanțele tragice legate de decesul soției sale și de necesitatea de a atrage atenția opiniei publice și a organelor competente asupra circumstanțelor în care acesta a survenit, iar nu de intenția de a formula acuzații arbitrare sau de a discredita în mod nejustificat reclamantul.
31. Totodată, pârâtul invocă faptul că, potrivit informațiilor publice existente la momentul respectiv, *****, persoană vizată în cauza penală, ar fi activat în cadrul Spitalului Ministerului Sănătății în perioada în care instituția era condusă de Igor Curov, în calitate de șefă a secției de anesteziologie și terapie intensivă. În opinia pârâtului, această împrejurare, coroborată cu informațiile publice referitoare la presupusele intervenții medicale neautorizate și la existența unui presupus compartiment clandestin, constituia un element factual relevant pentru formarea opiniei sale. În aceste circumstanțe, pârâtul susține că afirmațiile sale au

reprezentat exprimarea unei opinii personale formulate în cadrul unei dezbateri publice asupra unui subiect de interes general și nu au urmărit atribuirea unei vinovății certe reclamantului. De asemenea, pârâtul consideră că, raportat la funcția deținută anterior de Igor Curov în cadrul instituției medicale și la informațiile publice referitoare la activitatea ***** în cadrul aceleiași instituții, acesta a avut motive să manifeste anumite suspiciuni cu privire la eventuala existență a unor încercări de mușamalizare a circumstanțelor cazului. Potrivit susținerilor pârâtului, exprimarea acestor suspiciuni în cadrul conferinței de presă a urmărit atragerea atenției organelor de drept și determinarea acestora să verifice circumstanțele invocate, și nu lezarea demnității, onoarei sau reputației profesionale a reclamantului. Prin urmare, pârâtul susține că nu a urmărit să prezinte drept fapte certe împrejurări pe care nu le cunoștea, ci și-a exprimat public poziția și suspiciunile sale, pornind de la informațiile care erau disponibile în spațiul public la acel moment.

32. În aceeași ordine de idei, pârâtul consideră că prezentarea acestor informații în cadrul unei conferințe de presă a fost determinată de interesul public de a fi elucidate circumstanțele decesului soției sale și de a fi verificate eventualele ilegalități invocate în spațiul public. Comunicarea acestor informații către opinia publică și către organele competente a urmărit, potrivit susținerilor sale, facilitarea stabilirii adevărului și verificarea eventualei implicări a persoanelor menționate, iar nu denigrarea reclamantului.
33. În consecință, pârâtul susține că afirmațiile contestate trebuie apreciate prin raportare la contextul în care au fost formulate, informațiile publice existente la acel moment, sursele pe care acesta s-a bazat, caracterul de interes public al subiectului și natura afirmațiilor ca eventuale opinii sau suspiciuni, urmând ca instanța să stabilească dacă acestea au depășit limitele admisibile ale libertății de exprimare și dacă sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii juridice a pârâtului. Despre relațiile ***** cu Igor Curov, pârâtul a aflat de la doamna *****, administratoarea Salonului de frumusețe „Dr SEREBROVA CLINIC”, care a lucrat împreună cu *****
34. Pârâtul susține că nu a generat informațiile respective și nu le-a prezentat ca fiind rezultatul unor constatări personale, ci le-a preluat din informații existente în spațiul public, referitoare la presupusele nereguli din cadrul Spitalului Clinic al Ministerului Sănătății, în perioada în care instituția era condusă de reclamantul Igor Curov. În opinia pârâtului, aceste informații prezentau un interes public, iar preluarea și comunicarea lor în cadrul unei conferințe de presă nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept o faptă defăimătoare. În susținerea poziției sale procesuale, pârâtul face trimitere la informațiile difuzate anterior în mass-media, inclusiv la declarațiile publice atribuite ministrei sănătății Ala Nemerenco, potrivit cărora în cadrul instituției medicale respective ar fi fost identificat un compartiment destinat efectuării unor intervenții de chirurgie plastică, care nu figura în structura oficială a instituției. Totodată, pârâtul invocă informațiile publice potrivit cărora ar fi fost inițiată o anchetă de serviciu și sesizate organele de drept cu privire la circumstanțele respective.
35. Pîrîtul invocă, de asemenea, faptul că informațiile respective erau deja vehiculate în spațiul public la momentul formulării declarațiilor, iar acesta, în calitate de persoană care a suferit

consecințele directe ale decesului soției sale, a perceput circumstanțele respective ca prezentând un interes deosebit și a considerat necesară aducerea lor la cunoștința publicului și a organelor competente. Pârâtul susține că, în contextul existenței unor informații publice referitoare la activitatea reclamantului în perioada în care acesta deținea funcția de conducător al instituției medicale, precum și la faptul că persoana cercetată în cauza penală, *****, ar fi activat în cadrul aceleiași instituții în perioada respectivă, declarațiile sale au reprezentat o opinie formulată în contextul unei dezbateri de interes public și nu au urmărit lezarea demnității sau reputației profesionale a reclamantului.

36. Totodată, pârâtul susține că afirmațiile referitoare la o eventuală implicare a reclamantului în mușamalizarea circumstanțelor cazului au reprezentat suspiciuni și temeri personale, determinate de circumstanțele concrete ale cazului și exprimate în scopul atragerii atenției autorităților competente asupra necesității elucidării tuturor circumstanțelor de fapt. În acest context, instanța reține că, potrivit poziției procesuale a pârâtului, declarațiile contestate urmează a fi analizate nu în mod izolat, ci în raport cu contextul în care au fost formulate, natura informațiilor anterior făcute publice, sursele acestora, caracterul de interes public al subiectului abordat și existența unui substrat factual la momentul exprimării. De asemenea, pârâtul invocă dispozițiile art. 24 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, susținând că reclamantului îi revine sarcina de a demonstra caracterul fals și defăimător al informațiilor contestate, precum și existența și întinderea prejudiciului pretins. În cazul în care afirmațiile reprezintă judecăți de valoare, pârâtul susține că urmează a fi verificată existența unui substrat factologic suficient care a stat la baza acestora. Pârâtul susține că reclamantul nu a prezentat probe suficiente prin care să demonstreze că informațiile aflate la baza declarațiilor sale erau fabricate, inventate cu rea-credință sau lipsite în totalitate de suport factual. Dimpotrivă, în opinia pârâtului, existența unor informații publice provenite din mass-media și atribuite unor reprezentanți ai autorităților publice constituia, la momentul exprimării, un element factual relevant de care acesta putea ține cont în formarea și exprimarea propriei opinii. Pârâtul invocă faptul că însuși reclamantul, în cererea de chemare în judecată, califică anumite afirmații contestate drept „opinii personale”. În aceste condiții, pârâtul susține că, pentru stabilirea caracterului ilicit al exprimărilor, este necesară delimitarea dintre relatarea unor fapte susceptibile de verificare și judecățile de valoare formulate în baza unor informații cunoscute anterior.
37. Potrivit poziției pârâtului, afirmațiile sale nu au constituit simple acuzații lipsite de orice fundament, ci au fost formulate pornind de la informații deja existente în spațiul public și de la circumstanțele concrete cunoscute la momentul respectiv. Prin urmare, acesta susține că declarațiile sale au avut un substrat factologic suficient și au fost formulate în cadrul unei dezbateri referitoare la un subiect de interes public.
38. Totodată, pârâtul susține că nu a urmărit să prezinte drept adevăruri certe circumstanțe pe care nu le putea verifica personal, ci și-a exprimat poziția și suspiciunile în contextul tragic al decesului soției sale și al existenței unei cauze penale în care erau cercetate circumstanțele decesului.

39. În ceea ce privește caracterul defăimător al afirmațiilor, pârâtul invocă faptul că acestea trebuie apreciate în ansamblul lor și prin raportare la contextul concret al comunicării. În opinia acestuia, simplul fapt că anumite exprimări sunt critice, severe sau susceptibile de a afecta imaginea unei persoane nu este suficient, în sine, pentru a le conferi caracter defăimător, fiind necesară verificarea naturii lor, a suportului factual, a contextului și a interesului public al subiectului abordat.
40. Pârâtul face referire și la jurisprudența Curții Supreme de Justiție privind aplicarea Legii nr. 64/2010, potrivit căreia caracterul defăimător al unei informații urmează a fi stabilit în urma unei examinări minuțioase a circumstanțelor cauzei, iar în cazul existenței unor dubii rezonabile, aprecierea trebuie realizată în sensul evitării unei restrângeri nejustificate a libertății de exprimare.
41. Prin urmare, instanța urmează să examineze afirmațiile contestate prin raportare la natura acestora, contextul în care au fost formulate, sursele de informare invocate de pârât, existența unui substrat factologic suficient, caracterul de interes public al subiectului abordat, precum și distincția dintre afirmațiile de fapt și judecățile de valoare, pentru a stabili dacă acestea depășesc limitele protecției conferite libertății de exprimare și dacă sunt întrunite condițiile răspunderii juridice invocate de reclamant.
42. De drept și-a întemeiat poziția în baza art.32 din Constituția RM, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Legea cu privire la libertatea de exprimare și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului cu referire la extinderea libertății de exprimare garantată de Articolului 10 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și Libertățile Fundamentale.
43. Reprezentantul reclamantului, avocatul Străisteanu Doina-Ioana în ședința de judecată a susținut integral cererea de chemare în judecată depusă din motivele de fapt și de drept invocate solicitând admiterea integrală a acesteia.
44. Pîrîtul Babuțki Roman în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii depuse de Curov Igor ca fiind neîntemeiată, totodată a declarat că cele declarate în conferințele de presă și ce a scris pe rețelele de socializare au fost informații care le-a primit de la mai multe persoane care îi scriau în privat pe rețele de socializare și îl compătimeau și comunicau informații referitor le relațiile dlui Curov cu *****, mai mult el a verificat această informație și s-a deplasat la domicliul dnei *****și l-a văzut pe dl Curov intrînd în scara blocului. Celelalte informații au fost preluate din spațiul public inclusive de la Ministra Sănătății – Ala Nimerenco care a fpcut declarații publice în privința dlui Curov Igor.
45. Reprezentantul pîrîtului, avocatul Buguța Elena în ședința de judecată a susținut integral poziția indicată în referință, menționînd că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

46. Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Curov Igor împotriva lui Babuțki Roman cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.
47. În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.
48. Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.
49. Conform art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.
50. În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al RM prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.
51. Instanța judecătorească, conform art. 130 Cod de procedură civilă al RM, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
52. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.
53. Aplicabil speței, ținând cont de pretențiile reclamantului și circumstanțele atestate în cadrul ședințelor de judecată, instanța consideră că raportului juridic litigios dedus judecății îi sunt aplicabile prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea

exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, însă totodată libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

54. Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că la data de 21 februarie 2025, Babuțki Roman a publicat pe rețeaua de socializare ”Facebook” conținutul video al Conferinței de presă susținută de Roman Babuțki cu tema: ”Toate detaliile în cazul decesului soției Liubovi Babuțki. Numele și persoanele implicate” în care a făcut declarațiile ce îl vizează pe dl Curov Igor și anume: *"...Operații ilegale în spitalul Ministerului Sănătății, unde director era Igor Curov, când el împreună cu iubirea lui *****..."*

*"...Este așa un nume, Igor Curov, pentru mine e foarte straniu de ce nimeni nu a scris din jurnaliști, informația acesta și despre acest om, fiindcă acest om cu ***** făceau operații plastice foarte mult timp, foarte mulți despre asta știu, s-au făcut investigații...mi-au zis și medicii câți bani se învârteau acolo asta tot se făcea ilegal, asta nu era spitalul Ministerului Sănătății, asta era o încăpere aparte de spital unde asta se făcea ilegal. Nimeni despre asta nu a scris și eu aș vrea ca noi să ridicăm temele acestea... Noi trebuie să scriem fapte despre ce au făcut oamenii aceștia"*

"...Am un mesaj către oamenii care se gândesc că pot să îl ajute pe Igor Curov, așa pe ascunse pentru că despre asta nimeni nu o să afle, că dacă ați făcut deja asta, ați făcut o greșeală foarte mare. Fiindcă despre familia aceasta eu am spus din start la Procuratura Generală. Și toți cei care au gândit că o să poată face asta invizibil, v-ați greșit foarte tare"

*"...Dacă ***** prinde copilul, cred că de la Igor Curov"*

*"...Sunetul, eu socot că a fost făcut de amantul lui *****, Igor Curov, fiindcă el acum pune toate bețele astea, el face nedreptățile...Igor Curov a organizat foarte mult, foarte mult... A activat toate cunoștințele lui ca să facă maxim posibil... să ascundă uciderea"*

...Care a suferit de la Igor Curov... O spun fără să ascund, tu Igor Curov o să stai în închisoare"

"...Persoana care încearcă să mușamalizeze cazul de omor al soției mele este Igor Curov"

*"...El cu amanta lui ***** practicau operații ilegale, plastice în niște încăperi alături de Clinica Ministerului Sănătății, unde să învârteau niște bani foarte mari fiindcă operațiile acestea costă foarte mult, 2, 4, 6 mii de euro"*

*"...Igor Curov, de acum zece ani este în relație cu *****..Ei încearcă să facă in vitro"*

*"...El deamu nici nu este contra să trăiască cu *****, au relația aceasta de aproape zece ani. Eu știu că chiar și acum el se plimbă cu câinețorul lui *****, ei au o relație foarte, foarte apropiată"*

"...Poate rezolva în țara asta, foarte multe, a intervenit Igor Curov, deoarece a fost mulți ani director la urgență, el a făcut o schemă ca fetele de la salon să sune urgența, să spună că soția mea a leținat. Să vină urgența, prin toate metodele să o pornească, măcar că creierul ei era mort și să o ducă la urgență, după care decesul să fie la urgență din cauza stopului cardiac"

"...Puterea și influența lui Igor Curov provine din asocierea cu Partidul Politic Mișcarea Respect Moldova și această influență este alimentată de o finanțare obscură legală de activitatea salonului Dr. Serebrova"
*"...Dă atâția bani...Amenință atâția oameni și de a face tot posibilul de a falsifica expertiza... Vrea să o scoată pe *****..Să uite toți de cazul asta"*
"...A primit 60,000 euro pentru falsificarea datelor din expertiza medico-legală" "...Nu l-aș numi bărbat...nici nu pot să îl numesc om"
"...Penitenciarul pentru dânsul o să fie ca un tratament de boală și pentru toți prietenii lui care au aceeași boală" (f.d. 38-43)

55. La fel data de 20 martie 2025 Roman Babuțki a făcut altă postare pe rețeaua de socializare ”Faceboog” cu rugămintea de a fi distribuit videoul postat de *****cu mențiunea””Noul proiect ”Avocații Poporului” premiea unui nou episod, astăzi 20.03.2025ora 19:00 pe postul tv – One TV, iar la ora 20:00 pe canalul de youtube LIFE MOLDOVA” cu mențiunea exclusiv: Roman Babuțki răspunde la acuzații și dezvăluiriNOI detalii despre moartea soției sale!”. Acetse declarații au fost făcute în mai multe postări pe pagina de ”Facebook” a dlui Roman Babuțki. (f.d.58-61)
56. La data de 11 martie 2025 a fost expediată cererea prealabilă de la Curov Igor în adresa lui Babuțki Roman cu solicitarea de a aduce scuze publice cu dezmințirea imediată a informațiilor mincinoase conform solicitărilor supra prin aceeași modalitate prin care a adus atingere onoare, demnității și reputației profesionale a domnului Igor Curov, respectiv printr-o conferință de presă publică sau/respectiv pe pagina personală de socializare Facebook, inclusiv prin expedierea tuturor site-urilor de știri, canalele de televiziune care au rpeluat informațiile denigratoare și dolosive răspîndite de către Dumneavostră. Și compensarea în termen de 15 zile a prejudiicului moral în mărime de 1000000 lei. Cererea prelabilă a fost expediată prin intermediul rețelei d esocializare ”messenger” dlui Roman Babuțki. (f.d.25-33)
57. În susținerea poziției pîrîtului a fost prezentat în ședința de judecată și cercetată știrea postată la data de 02 septembrie 2024 de către www.point.md intitulat: Nemerenco: În spitalul Ministerului Sănătății se efectuau în secret intervenții cosmetice”. (f.d.82-83)
58. Cu titlul de principiu Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esenţiale ale unei societăţi democratice, iar protecţia care trebuie acordată presei este de o importanţă deosebită. Totuşi, articolul 10 al Convenţiei nu garantează o libertate de exprimare totalmente nelimitată, chiar şi în ceea ce priveşte relatarea de către presă a chestiunilor de interes public deosebit. Acolo unde, aşa cum este în această cauză, este vorba despre atacarea reputaţiei persoanelor şi, astfel, de subminarea drepturilor lor garantate de articolul 8 al Convenţiei, trebuie de atras atenţia la echilibrul just care trebuie asigurat între interesele opuse în cauză. Astfel, instanța urmează să aprecieze cele relatate de pârât, prin prisma limitărilor expuse în art.10 din CEDO, Legea nr.64 în coroborare cu prevederile art.8 din CEDO, fiind în prezența unei concurențe dintre 2 drepturi.

59. Totodată, cu titlul de principiu Curtea a constatat că, dreptul la protejarea reputației este un drept care este protejat de art. 8 din Convenție, fiind un element care ține de viața privată. Totuși, pentru ca art. 8 să fie luat în considerare, atacul asupra reputației unei persoane trebuie să atingă un anumit nivel de gravitate și să fie realizat într-o manieră care să prejudicieze beneficiul personal al dreptului la respectarea vieții private. Atunci când examinează necesitatea unei ingerințe într-o societate democratică în vederea «protejării reputației sau a drepturilor altora», Curții i se poate solicita să verifice dacă autoritățile interne au păstrat un echilibru just între protejarea a două valori garantate de Convenție și care pot fi în conflict în anumite cauze: și anume, pe de o parte, libertatea de exprimare, astfel cum este protejată de art. 10, și, pe de altă parte, dreptul la respectarea vieții private, astfel cum este garantat de dispozițiile art. 8. În speță, este necesar de a evidenția că, pe de o parte este invocat dreptul la libertatea de exprimare, consfințit în art.10 din Convenție, iar pe de altă parte reputația persoanei publice consfințită în art.8 din Convenție.
60. Conform art.10 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la respectul vieţii private şi de familie. Dreptul la respectul vieţii private şi de familie nu se extinde asupra informaţiilor despre viaţa privată şi de familie răspîndite cu acordul expres sau tacit al persoanei sau obţinute în locurile publice cînd persoana nu poate conta, în mod rezonabil, pe intimitate. Nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru că a făcut publice informaţii despre viaţa privată şi de familie a persoanei dacă interesul public de a le cunoaşte depăşeşte interesul persoanei vizate de a nu răspîndi informaţia. În cazul răspîndirii informaţiei despre viaţa privată şi de familie cu încălcarea prevederilor alin. (3), persoana poate solicita exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului moral şi material cauzat.
61. În conformitate cu art.12 alin. (2) al Legii nr.64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană acuzată de săvîrşirea unei infracţiuni sau contravenţii este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă.
62. Totodată, instanța urmează să aprecieze cele declarate ca: fapt – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit sau judecată de valoare fără substrat factologic suficient – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate. Așadar un aspect pe care instanța îl consideră relevant pentru aprecierea prezentei cauze este deosebirea dintre fapte și judecăţile de valoare. Din momentul în care existenţa faptelor poate fi demonstrată, veridicitatea judecăţilor de valoare nu este susceptibilă de a fi dovedită. Cerinţa de a demonstra veridicitatea unei judecăţi de valoare este imposibil de a o îndeplini şi încălcă libertatea opiniei, care constituie o parte importantă a drepturilor garantate de art.10 CEDO
63. În conținutul declarațiile făcute de Roman Babuțki în Conferința de presă la Agenția de presă ”Infotag” la 21.02.2025, care a fost vizualizată în ședință de judecată, pîrîtul Roman Babuțki face următoarele declarații ce îl vizează pe dl Curov Igor:” *"...Operații ilegale în spitalul*

*Ministerului Sănătății, unde director era Igor Curov, când el împreună cu iubirea lui *****..."*

*"...Este așa un nume, Igor Curov, pentru mine e foarte straniu de ce nimeni nu a scris din jurnaliști, informația acesta și despre acest om, fiindcă acest om cu ***** făceau operații plastice foarte mult timp, foarte mulți despre asta știu, s-au făcut investigații...mi-au zis și medicii câți bani se învârteau acolo asta tot se făcea ilegal, asta nu era spitalul Ministerului Sănătății, asta era o încăpere aparte de spital unde asta se făcea ilegal. Nimeni despre asta nu a scris și eu aș vrea ca noi să ridicăm temele acestea... Noi trebuie să scriem fapte despre ce au făcut oamenii aceștia"*

"...Am un mesaj către oamenii care se gândesc că pot să îl ajute pe Igor Curov, așa pe ascunse pentru că despre asta nimeni nu o să afle, că dacă ați făcut deja asta, ați făcut o greșeală foarte mare. Fiindcă despre familia aceasta eu am spus din start la Procuratura Generală. Și toți cei care au gândit că o să poată face asta invizibil, v-ați greșit foarte tare"

*"...Dacă ***** prinde copilul, cred că de la Igor Curov"*

*"...Sunetul, eu socot că a fost făcut de amantul lui *****, Igor Curov, fiindcă el acum pune toate bețele astea, el face nedreptățile...Igor Curov a organizat foarte mult, foarte mult... A activat toate cunoștințele lui ca să facă maxim posibil... să ascundă uciderea"*

...Care a suferit de la Igor Curov... O spun fără să ascund, tu Igor Curov o să stai în închisoare"

"...Persoana care încearcă să mușamalizeze cazul de omor al soției mele este Igor Curov"

*"...El cu amanta lui ***** practicau operații ilegale, plastice în niște încăperi alături de Clinica Ministerului Sănătății, unde să învârteau niște bani foarte mari fiindcă operațiile acestea costă foarte mult, 2, 4, 6 mii de euro"*

*"...Igor Curov, de acum zece ani este în relație cu *****..Ei încearcă să facă in vitro"*

*"...El deamu nici nu este contra să trăiască cu *****, au relația aceasta de aproape zece ani. Eu știu că chiar și acum el se plimbă cu câinețorul lui *****, ei au o relație foarte, foarte apropiată"*

"...Poate rezolva în țara asta, foarte multe, a intervenit Igor Curov, deoarece a fost mulți ani director la urgență, el a făcut o schemă ca fetele de la salon să sune urgența, să spună că soția mea a leținat. Să vină urgența, prin toate metodele să o pornească, măcar că creierul ei era mort și să o ducă la urgență, după care decesul să fie la urgență din cauza stopului cardiac"

"...Puterea și influența lui Igor Curov provine din asocierea cu Partidul Politic Mișcarea Respect Moldova și această influență este alimentată de o finanțare obscură legală de activitatea salonului Dr. Serebrova"

*"...Dă atâția bani...Amenință atâția oameni și de a face tot posibilul de a falsifica expertiza... Vrea să o scoată pe *****..Să uite toți de cazul asta"*

"...A primit 60,000 euro pentru falsificarea datelor din expertiza medico-legală" "...Nu l-aș numi bărbat...nici nu pot să îl numesc om"

"...Penitenciarul pentru dânsul o să fie ca un tratament de boală și pentru toți prietenii lui care au aceeași boală".

64. Pentru a determina dacă informațiile contestate sunt defăimătoare, instanța urmează să verifice, în raport cu fiecare afirmație relevantă, dacă aceasta: a) constituie o informație despre un fapt concret, susceptibil de verificare; b) îl vizează pe reclamant; c) este aptă, prin conținutul și modalitatea sa de prezentare, să afecteze onoarea, demnitatea sau reputația acestuia; d) este prezentată public într-un mod care permite atribuirea către reclamant a unei conduite negative, ilicite, imorale sau reprobabile; e) depășește limitele unei simple critici sau opinii protejate de libertatea de exprimare.
65. În acest context, instanța va avea în vedere nu numai sensul literal al cuvintelor utilizate, ci și sensul pe care afirmațiile îl transmit unui destinatar rezonabil, în contextul concret în care au fost făcute.
66. În prezenta cauză, instanța apreciază că declarațiile contestate trebuie examinate în contextul integral al conferinței de presă din 21 februarie 2025, iar nu prin izolarea artificială a unor expresii din cuprinsul acestora. Din materialul video examinat în ședința de judecată rezultă că pârâtul a făcut referiri repetate și directe la reclamantul Curov Igor, atribuindu-i o serie de conduite grave și prezentându-le publicului nu ca simple ipoteze abstracte, ci ca evenimente care s-ar fi produs în realitate.
67. Astfel, pârâtul a afirmat: „Operații ilegale în spitalul Ministerului Sănătății, unde director era Igor Curov..." și: „El cu amanta lui ***** practicau operații ilegale, plastice în niște încăperi alături de Clinica Ministerului Sănătății..." Instanța constată că aceste afirmații nu reprezintă simple aprecieri subiective asupra activității reclamantului.
68. Prin utilizarea expresiei „operații ilegale", pârâtul atribuie reclamantului săvârșirea unei activități contrare legii. Afirmația este concretă, verificabilă și susceptibilă de confirmare sau infirmare prin probe. Mai mult, afirmația este individualizată prin indicarea persoanei reclamantului și prin descrierea locului și a presupusului mod de desfășurare a activității. Prin urmare, pentru destinatarul obișnuit al mesajului, informația transmisă este aceea că reclamantul ar fi participat la desfășurarea unor operații medicale ilegale.
69. O asemenea imputare este în mod evident aptă să afecteze reputația persoanei vizate, cu atât mai mult cu cât privește activitatea sa profesională și integritatea sa. În consecință, afirmația are caracter defăimător.
70. Un caracter și mai grav prezintă afirmațiile potrivit cărora: „Igor Curov a organizat foarte mult... să ascundă uciderea" și: „Persoana care încearcă să mușamalizeze cazul de omor al soției mele este Igor Curov". Aceste afirmații îi atribuie reclamantului o conduită concretă legată de ascunderea sau mușamalizarea unei fapte de omor.
71. Instanța constată că nu este vorba despre o simplă exprimare a nemulțumirii pârâtului față de reclamant și nici despre o apreciere de ordin general. Pârâtul afirmă existența unei conduite determinate și atribuie reclamantului un rol concret în ascunderea unei fapte penale. Afirmația este, prin natura sa, susceptibilă de verificare și este deosebit de gravă prin consecințele pe care le poate produce asupra reputației persoanei vizate. Prin asocierea

reclamantului cu mușamalizarea unui omor, mesajul transmis publicului este acela că acesta ar fi implicat într-o activitate destinată împiedicării aflării adevărului cu privire la o faptă penală gravă. O asemenea afirmație este, în mod obiectiv, aptă să prejudicieze onoarea, demnitatea și reputația reclamantului și, prin urmare, întrunește caracterul unei informații defăimătoare.

72. În mod distinct urmează a fi analizată afirmația: „A primit 60 000 euro pentru falsificarea datelor din expertiza medico-legală". Instanța constată că aceasta conține o imputare factuală precisă, prin indicarea: persoanei căreia îi este atribuită fapta; unei acțiuni concrete – primirea banilor; cuantumului exact al sumei – 60 000 euro; scopului pretinsei plăți – falsificarea datelor unei expertize medico-legale. Prin urmare, afirmația nu poate fi interpretată ca o simplă opinie. Ea transmite publicului un fapt concret: reclamantul ar fi primit 60.000 euro pentru a falsifica datele unei expertize medico-legale. Este vorba despre o acuzație care asociază reclamantul cu corupția și falsificarea unui act cu relevanță juridică și medico-legală. Prin natura sa, o asemenea afirmație este aptă să compromită în mod grav reputația reclamantului atât în plan personal, cât și profesional. Instanța constată, prin urmare, că această afirmație are un caracter vădit defăimător.
73. Același raționament este aplicabil afirmației potrivit căreia: „Igor Curov ... a făcut o schemă ca fetele de la salon să sune urgența... să vină urgența... după care decesul să fie la urgență din cauza stopului cardiac".
74. Prin această afirmație, reclamantului îi este atribuită o conduită organizată, constând în conceperea și realizarea unei pretinse „scheme", precum și un scop determinat în legătură cu modul în care urma să fie consemnat decesul.
75. Este vorba despre o imputare factuală extrem de gravă, care nu exprimă doar o atitudine negativă față de reclamant, ci îi atribuie un rol activ într-un mecanism presupus destinat denaturării circumstanțelor unui deces. În consecință, afirmația este aptă să producă o atingere serioasă reputației reclamantului și este calificată de instanță drept defăimătoare.
76. Aceeași concluzie se impune în privința afirmațiilor potrivit cărora reclamantul: „a activat toate cunoștințele lui ca să facă maxim posibil... să ascundă uciderea", că: „amenință atâția oameni și de a face tot posibilul de a falsifica expertiza", precum și că: „vrea să o scoată pe *****.. să uite toți de cazul ăsta".
77. Aceste afirmații atribuie reclamantului utilizarea influenței personale, exercitarea unor presiuni asupra altor persoane și întreprinderea unor acțiuni în scopul falsificării unei expertize și al ascunderii unei fapte penale.
78. Prin urmare, ele nu reprezintă simple aprecieri despre caracterul reclamantului, ci imputări concrete referitoare la conduita acestuia. Prin natura lor, aceste imputări sunt susceptibile să determine în percepția publicului concluzia că reclamantul ar fi implicat în activități ilegale și că ar utiliza poziția sau relațiile sale pentru a împiedica aflarea adevărului. Instanța constată, prin urmare, că și aceste afirmații sunt defăimătoare.
79. În ceea ce privește afirmațiile referitoare la existența unei relații personale între reclamant și *****, instanța constată că acestea nu pot fi analizate exclusiv prin prisma libertății de

exprimare, întrucât ating în mod direct sfera vieții private. Afirmațiile: „Igor Curov, de acum zece ani este în relație cu *****” și „el deamu nici nu este contra să trăiască cu *****, au relația aceasta de aproape zece ani” transmit publicului informații determinate privind viața personală și relațiile intime ale reclamantului.

80. Caracterul defăimător al acestor afirmații trebuie apreciat și prin prisma contextului în care au fost făcute, întrucât ele nu au fost comunicate ca informații neutre despre viața privată, ci au fost integrate într-un discurs general prin care reclamantului i-au fost atribuite conduite ilegale și imorale. În aceste condiții, difuzarea unor asemenea informații este aptă să amplifice atingerea adusă reputației reclamantului.
81. În ceea ce privește expresiile: „Nu l-aș numi bărbat... nici nu pot să îl numesc om” și „Penitenciarul pentru dânsul o să fie ca un tratament de boală și pentru toți prietenii lui care au aceeași boală”, instanța le apreciază în contextul întregului discurs. Izolate, unele dintre aceste expresii ar putea fi privite ca simple aprecieri sau expresii de indignare. Însă, raportate la ansamblul declarațiilor, ele nu reprezintă un discurs autonom și neutru, ci vin în continuarea unor acuzații concrete privind săvârșirea unor fapte grave. Prin urmare, expresiile respective contribuie la intensificarea caracterului denigrator al mesajului transmis publicului și la consolidarea imaginii negative atribuite reclamantului.
82. Analizând declarațiile contestate atât individual, cât și în ansamblul lor, instanța constată că acestea depășesc limitele unei simple critici sau ale exprimării unei opinii personale. Mesajul transmis publicului nu a fost acela al unei simple nemulțumiri personale a pârâtului față de reclamant, ci acela că reclamantul ar fi participat la sau ar fi organizat o serie de acțiuni ilegale și profund reprobabile, inclusiv activități medicale ilegale, falsificarea unei expertize medico-legale, primirea unei sume de bani în acest scop și mușamalizarea unui caz de omor. Aceste afirmații sunt concrete, personalizate, verificabile și de o gravitate deosebită, fiind de natură să diminueze în mod substanțial reputația reclamantului în percepția publicului.
83. Prin urmare, instanța constată că declarațiile contestate au caracter defăimător, în sensul Legii nr. 64/2010, și sunt susceptibile să aducă atingere onoarei, demnității și reputației reclamantului.
84. Instanța reține, cu titlu preliminar, că prin declarațiile reproduse din prezenta hotărâre, pârâtul Roman Babuțki a difuzat în spațiul public informații și afirmații referitoare nemijlocit la reclamantul Curov Igor, pe care instanța le-a apreciat ca fiind defăimătoare și susceptibile să aducă atingere onoarei, demnității și reputației acestuia. Prin urmare, problema care urmează a fi soluționată nu constă în a stabili dacă afirmațiile contestate sunt sau nu defăimătoare, acest aspect fiind deja constatat, ci în a determina dacă, în circumstanțele concrete ale cauzei, exercițiul libertății de exprimare invocat de pârât poate justifica menținerea efectelor acestor afirmații în spațiul public și dacă dezmințirea constituie un remediu necesar și proporțional.
85. Instanța pornește de la faptul că libertatea de exprimare, garantată de art. 10 CEDO, constituie una dintre bazele esențiale ale unei societăți democratice și protejează inclusiv exprimările care pot deranja, șoca sau ofensa. Totodată, aceeași normă convențională

stabilește că exercitarea acestei libertăți comportă „îndatoriri și responsabilități”, iar exercitarea ei poate fi supusă unor restrângeri necesare, printre altele, pentru protecția reputației sau drepturilor altora.

86. Prin urmare, libertatea de exprimare nu constituie un drept absolut, iar protecția conferită de art. 10 CEDO nu poate fi desprinsă de obligația de a respecta drepturile și reputația persoanelor vizate de exprimarea publică.
87. În această ordine de idei, instanța trebuie să realizeze un echilibru între două drepturi convenționale aflate în relație directă: pe de o parte, dreptul pârâtului la libertatea de exprimare, protejat de art. 10 CEDO, iar pe de altă parte, dreptul reclamantului la protecția vieții private și a reputației, garantat de art. 8 CEDO. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că, atunci când sunt puse în balanță drepturile garantate de art. 8 și art. 10 din Convenție, niciunul dintre aceste drepturi nu beneficiază, în abstract, de o prioritate absolută. Instanța trebuie să examineze circumstanțele concrete ale cauzei și să determine dacă ingerința în dreptul uneia dintre persoane a fost necesară și proporțională cu scopul urmărit.
88. În acest context, faptul că declarațiile au fost formulate într-un cadru public și au vizat un subiect pretins de interes general nu conduce, prin el însuși, la concluzia că acestea trebuie să beneficieze de o protecție nelimitată.
89. Instanța acordă o importanță deosebită împrejurării că afirmațiile contestate nu au reprezentat o simplă critică generală la adresa reclamantului, ci au fost formulate în termeni care i-au atribuit acestuia conduite concrete și extrem de grave, inclusiv în legătură cu pretinse activități ilegale, implicarea în ascunderea unui caz de omor, falsificarea unei expertize medico-legale și primirea unei sume de 60 000 euro în acest scop.
90. Prin natura lor, asemenea afirmații sunt deosebit de grave și sunt apte să producă consecințe importante asupra reputației unei persoane, cu atât mai mult cu cât au fost făcute în cadrul unei conferințe de presă și, prin natura acestui cadru, au fost destinate comunicării către un public larg.
91. Prin urmare, impactul declarațiilor nu poate fi apreciat ca fiind unul pur privat sau limitat la un conflict interpersonal. Pârâtul a ales în mod deliberat un cadru public pentru transmiterea mesajului, astfel încât afirmațiile să ajungă la un număr nedeterminat de persoane.
92. Instanța reține că, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, în cazul unei cereri privind apărarea onoarei, demnității și reputației, pârâtului îi revine sarcina de a dovedi una dintre circumstanțele expres prevăzute de lege, respectiv că informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant, că aceasta constituie o judecată de valoare bazată pe un substrat factologic suficient, că la momentul răspândirii informației pârâtul a manifestat diligența necesară și nu putea cunoaște caracterul fals al relatării ori că informația răspândită este de interes public.
93. Prin urmare, odată ce reclamantul a identificat concret informațiile contestate și a demonstrat că acestea îl vizează, instanța va analiza îndeplinirea de către pârât a sarcinii probatorii speciale instituite de art. 24 alin. (2).

94. În speță, această sarcină nu poate fi considerată îndeplinită prin simpla invocare generică a libertății de exprimare, a interesului public sau a dreptului de a comunica informații către societate.
95. În ceea ce privește ipoteza prevăzută de art. 24 alin. (2) lit. a), aceasta nu poate fi reținută în favoarea pârâtului. Din conținutul declarațiilor rezultă fără echivoc că informațiile contestate îl vizează direct pe reclamantul Curov Igor, acesta fiind nominalizat în mod repetat. Mai mult, instanța a constatat deja caracterul defăimător al declarațiilor analizate. Prin urmare, pârâtul nu a demonstrat împrejurarea prevăzută de art. 24 alin. (2) lit. a), respectiv că informațiile nu sunt defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant.
96. Dimpotrivă, modalitatea de formulare a declarațiilor demonstrează caracterul direct și personal al imputărilor. Pârâtul a utilizat în mod repetat numele reclamantului și i-a atribuit conduite concrete, inclusiv participarea la activități pretins ilegale, influențarea unor persoane, încercarea de a ascunde un caz de omor, falsificarea unei expertize medico-legale și primirea unei sume de 60 000 euro. În aceste condiții, prima ipoteză de exonerare prevăzută de art. 24 alin. (2) nu este incidentă.
97. Nici prevederile art. 24 alin. (2) lit. b) nu pot fundamenta exonerarea pârâtului. Este adevărat că legea protejează judecățile de valoare, iar autorul unei opinii nu poate fi obligat să demonstreze „adevărul” unei opinii în același mod în care se demonstrează veridicitatea unei afirmații de fapt. Totuși, protecția juridică a judecății de valoare este condiționată de existența unui substrat factologic suficient. Această condiție este în deplină concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care face distincție între afirmațiile de fapt și judecățile de valoare, subliniind că, deși veridicitatea unei judecăți de valoare nu poate fi demonstrată în același mod ca aceea a unui fapt, existența unei baze factuale suficiente reprezintă un element relevant pentru protecția oferită de art. 10 CEDO.
98. Or, analiza concretă a declarațiilor demonstrează că pârâtul nu s-a limitat la exprimarea unor opinii generale despre reclamant. Dimpotrivă, opiniile și aprecierile formulate au fost construite pe o serie de imputări factuale extrem de concrete, prin care reclamantului i-au fost atribuite: ” practicarea unor operații ilegale; obținerea unor venituri importante din asemenea activități; implicarea în ascunderea unui caz de omor; organizarea unor acțiuni pretins menite să influențeze modul în care urma să fie constatat decesul; intervenția pentru falsificarea unei expertize; primirea sumei de 60 000 euro pentru falsificarea datelor expertizei; utilizarea influenței și relațiilor personale pentru a împiedica aflarea adevărului”.
99. Aceste afirmații constituie, în esență, substratul factual invocat pentru susținerea aprecierilor și concluziilor exprimate de pârât. Prin urmare, nu este suficient ca pârâtul să califice aceste afirmații drept „opinii”. El trebuia să demonstreze că opiniile respective se întemeiază pe un substrat factologic suficient, în sensul art. 24 alin. (2) lit. b).
100. În acest sens, instanța observă că simpla referire a pârâtului la faptul că „a auzit” anumite informații, că „i-au spus medicii”, că „mulți știu” despre anumite fapte sau că au existat pretinse investigații nu poate fi echivalată, prin ea însăși, cu demonstrarea unui substrat factologic suficient. Cu atât mai mult, afirmațiile extrem de grave privind implicarea

reclamantului în săvârșirea sau mușamalizarea unor fapte penale, falsificarea unei expertize ori primirea unei sume de bani în acest scop impuneau un nivel corespunzător de verificare și fundamentare. Prin urmare, nu orice informație auzită sau relatată de terți constituie, în sine, un substrat factologic suficient pentru calificarea unei acuzații grave drept judecată de valoare protejată.

101. De asemenea, pârâtul nu a demonstrat existența circumstanțelor prevăzute de art. 24 alin. (2) lit. c) din Lege. Norma impune examinarea conduitei autorului la momentul răspândirii informației, respectiv dacă acesta a întreprins toate măsurile de diligență necesare și, în pofida acestora, nu putea cunoaște faptul că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea unor relatări false sau a unor judecăți de valoare lipsite de substrat factologic suficient, această condiție nu se prezumă.

102. Simpla afirmație a pârâtului că a crezut în veridicitatea informațiilor sau că a avut motive personale să le considere adevărate nu este suficientă pentru a demonstra îndeplinirea standardului de diligență prevăzut de lege. Dimpotrivă, natura și gravitatea acuzațiilor făcute impuneau pârâtului un grad sporit de prudență în verificarea informațiilor înainte de a le face publice. Una este exprimarea unei opinii critice cu privire la conduita unei persoane și alta este atribuirea publică a unor fapte precum primirea unei sume de 60 000 Euro pentru falsificarea unei expertize medico-legale sau implicarea în mușamalizarea unui caz de omor.

103. Cu cât acuzația este mai gravă și mai susceptibilă să afecteze reputația persoanei vizate, cu atât este mai importantă existența unei baze factuale și manifestarea unei diligențe corespunzătoare înainte de difuzarea acesteia. În speță, pârâtul a ales să formuleze acuzațiile într-un cadru public, în cadrul unei conferințe de presă, ceea ce demonstrează că nu era vorba despre o comunicare accidentală sau privată.

104. Dimpotrivă, prin alegerea acestui cadru, pârâtul a urmărit transmiterea informațiilor către un public larg. În aceste condiții, obligația de diligență nu putea fi redusă la simpla preluare a unor relatări provenite de la persoane nespecificate sau la propria convingere subiectivă cu privire la adevărul acestora.

105. Or, pârâtul nu a demonstrat ce verificări concrete a efectuat anterior difuzării, ce surse independente a consultat, ce documente a analizat ori ce alte măsuri de verificare a întreprins pentru a se asigura că acuzațiile grave aduse reclamantului corespund realității.

106. În ceea ce privește art. 24 alin. (2) lit. d), instanța consideră necesară o distincție între interesul public al subiectului și caracterul licit al informației concrete difuzate. Faptul că un anumit subiect prezintă interes pentru societate nu înseamnă că orice informație comunicată în legătură cu acel subiect este, prin definiție, exceptată de la răspundere. Interesul public poate justifica o dezbatere intensă, critică și chiar incomodă, însă nu înlătură condițiile prevăzute de art. 24 alin. (2) lit. a)-c).

107. Interpretarea contrară ar conduce practic la concluzia că, odată ce autorul invocă un subiect de interes public, acesta ar putea difuza orice acuzație, indiferent de caracterul ei fals sau lipsit de suport factual. O asemenea interpretare ar fi incompatibilă atât cu textul art. 24 alin. (2), cât și cu art. 10 CEDO, care protejează libertatea de exprimare împreună cu

reputația și drepturile altor persoane. Instanța admite că subiectele privind pretinse ilegalități, activitatea instituțiilor medicale, circumstanțele unui deces sau ale unei cauze penale pot prezenta un interes legitim pentru societate. Cu toate acestea, interesul public al temei nu transformă în informație de interes public orice acuzație nedovedită adresată unei persoane determinate.

108. În prezenta cauză, chiar dacă tema generală abordată de pârât poate fi considerată de interes public, aceasta nu îl exonera de obligația de a respecta cerințele prevăzute la lit. a)-c) ale art. 24 alin. (2). Prin urmare, lit. d) nu poate fi interpretată izolat și nici ca o cauză automată de exonerare.

109. În consecință, instanța constată că pârâtul nu a demonstrat îndeplinirea niciuneia dintre condițiile prevăzute de art. 24 alin. (2) lit. a)-d) din Legea nr. 64/2010 într-o manieră care să înlăture răspunderea pentru difuzarea informațiilor defăimătoare.

110. În particular informațiile îl vizează în mod direct pe reclamant și au fost constatate ca defăimătoare, astfel încât nu este incidentă lit. a); pârâtul nu a demonstrat că afirmațiile susceptibile de a fi considerate judecăți de valoare se bazează pe un substrat factologic suficient, astfel încât nu este incidentă lit. b); pârâtul nu a demonstrat că, anterior și la momentul difuzării informațiilor, a întreprins toate măsurile de diligență necesare pentru verificarea veridicității acuzațiilor grave formulate, astfel încât nu este incidentă lit. c); iar simplul caracter de interes public al temei abordate nu este suficient, în sine, pentru a înlătura răspunderea, astfel încât lit. d) nu poate fi interpretată ca o exonerare autonomă de la îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege. Prin urmare, în condițiile în care caracterul defăimător al declarațiilor a fost deja stabilit, iar pârâtul, căruia îi revenea sarcina probei potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 64/2010, nu a demonstrat existența unei circumstanțe care să înlăture caracterul ilicit al difuzării, instanța constată că sunt întrunite condițiile pentru acordarea remediului solicitat de reclamant – dezmințirea informațiilor defăimătoare.

111. Instanța subliniază că art. 24 alin. (2) din Legea nr. 64/2010 nu instituie o obligație pur formală pentru pârât, de a invoca una dintre circumstanțele enumerate, ci o sarcină efectivă de probațiune. Prin urmare, simpla susținere că informațiile au fost răspândite în interes public, că pârâtul a avut convingerea personală în veridicitatea lor sau că acestea au fost auzite de la alte persoane nu este suficientă pentru a considera îndeplinită această sarcină. În caz contrar, dispoziția art. 24 alin. (2) ar fi lipsită de efect util: orice persoană care răspândește o informație defăimătoare ar putea evita consecințele juridice ale conduitei sale prin simpla invocare a caracterului public al subiectului sau a convingerii sale subiective privind adevărul informației.

112. Or, legea nu protejează convingerea subiectivă în sine, ci stabilește condiții obiective în care răspândirea unei informații poate beneficia de protecție juridică.

113. În conformitate cu art.7 alin.(1), (2) și (4) al Legii nr.64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

114. Ținând cont de constatările relatate mai sus, instanța atrage atenția că atunci când pune în balanță dreptul la viață privată, prevăzut la art. 8, și alte drepturi garantate de Convenție ca dreptul la libertatea de exprimare, statul trebuie să garanteze ambele drepturi și în cazul în care protecția unui drept are ca rezultat o ingerință în exercitarea celuilalt drept, trebuie să aleagă mijloace adecvate pentru a asigura proporționalitatea acestei ingerințe în raport cu obiectivul urmărit.

115. Problema existenței unei ingerințe în dreptul la libertatea de exprimare este strâns legată de cea a unui efect descurajator asupra exercitării acestui drept, motiv pentru care este necesar de a efectua cele trei „teste" de legalitate, legitimitate și necesitate a ingerinței într-o societate democratică. Astfel, instanța evidențiată că aceasta este prevăzută de lege, în special art.21, 32 alin.(2) din Constituție, legea nr.64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare care în coroborare prevăd că informația răspândită nu poate leza onoarea, demnitatea reputația persoanei, în caz contrar, persoana responsabilă este obligată, pe cale judiciară, să dezmintă această informație și să repare prejudiciul cauzat.

116. În ceea ce ține legitimitatea scopului urmărit de ingerință, motivele de fapt sunt enumerate exhaustiv în art.10 § 2 din Convenție și anume că exercitarea dreptului la libertatea de exprimare poate fi supusă unor formalități, în special, măsurilor necesare pentru apărarea reputaţiei sau a drepturilor altora. În context, aprecierea declarațiilor ca fiind necorespunzătoare realității și care lezează onoarea și demnitatea reclamantului urmărește un scop legitim, în particular protecţia reputaţiei reclamantului. În cele din urmă, o chestiune decisivă reprezintă al treilea "test", dacă ingerința în dreptul la libertatea exprimării a fost necesară într-o societate democratică. În acest sens, instanța învederează necesitatea socială imperioasă, dacă a fost proporţională scopului legitim urmărit.

117. Alin.(3) art.7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64/2010 statuează că, persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral cauzat.

118. Având în vedere impactul informației răspândite de pârât care face referire la activitatea profesională și viața privată a reclamantului, pârâtul urmează să dezmintă public în acelaşi mod în care au fost răspîndite de aceasta informațiile false și defăimătoare care îl vizează pe Curov Igor cu încasarea prejudiciului moral.

119. În speță, declarațiile nu au fost făcute într-un cadru privat și nu au fost adresate unui număr limitat de persoane. Acestea au fost formulate în cadrul unei conferințe de presă organizate la Agenția de Presă „Infotag", ceea ce presupune, prin însăși natura acestui mijloc de comunicare, intenția de a aduce informațiile la cunoștința unui public larg.

120. Mai mult, conținutul conferinței a fost preluat ulterior de alte mijloace de informare în masă, inclusiv portalurile One TV și Rlive, astfel încât informațiile defăimătoare nu au rămas circumscrise cadrului inițial în care au fost formulate, ci au cunoscut o circulație publică suplimentară.

121. Această împrejurare este relevantă pentru stabilirea prejudiciului moral, întrucât amploarea răspândirii informației constituie unul dintre elementele care trebuie avute în vedere la aprecierea impactului produs asupra reputației persoanei.
122. În conformitate cu art.25 alin.(4) din Legea privind libertatea de exprimare, orice dubiu rezonabil cu privire la existenţa şi cuantumul prejudiciului moral se interpretează în favoarea acordării unei compensaţii de 1 leu.
123. Prejudiciul moral rezultat din difuzarea unor asemenea informații nu presupune în mod necesar demonstrarea unui prejudiciu patrimonial concret. Atingerea adusă onoarei, demnității și reputației reprezintă prin ea însăși o atingere adusă unor drepturi personale nepatrimoniale.
124. Potrivit art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte care atentează la drepturile sale personale nepatrimoniale, instanța are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar repararea prejudiciului moral este independentă de existența și întinderea unui prejudiciu patrimonial. Prin urmare, reclamantul nu este ținut să demonstreze că afirmațiile defăimătoare i-au produs o pierdere financiară determinabilă pentru a putea solicita compensarea prejudiciului moral.
125. În prezenta cauză, instanța acordă o importanță deosebită conținutului concret al informațiilor răspândite.
126. Nu este vorba despre afirmații care exprimă o simplă dezaprobare față de activitatea reclamantului sau despre critici referitoare la decizii profesionale ori comportamentul acestuia. Reclamantului i-au fost atribuite public fapte care, în percepția unui destinatar obișnuit, sunt de natură să îl asocieze cu activități ilegale, corupție, falsificarea unei expertize medico-legale și mușamalizarea unei fapte de omor. În particular, afirmația privind pretinsa primire a sumei de 60 000,00 euro pentru falsificarea datelor dintr-o expertiză medico-legală prezintă un nivel de gravitate deosebit, deoarece conține simultan o acuzație de natură penală, o acuzație de corupție și o imputare privind alterarea unui mijloc de probă. O asemenea informație este, prin natura sa, aptă să afecteze în mod substanțial încrederea publică în persoana vizată.
127. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral trebuie avută în vedere și natura reputației afectate. În speță, acuzațiile nu se referă exclusiv la aspecte ale vieții personale a reclamantului, ci îi afectează și integritatea și reputația profesională, întrucât acesta este prezentat publicului ca persoană implicată în activități medicale ilegale, falsificarea unei expertize și utilizarea unor relații sau influențe pentru ascunderea unor fapte grave. În consecință, impactul potențial al declarațiilor nu se limitează la percepția reclamantului în cercul său personal, ci este apt să afecteze încrederea publicului în integritatea și conduita sa profesională.
128. Instanța apreciază că măsura dezmințirii reprezintă un remediu necesar pentru restabilirea dreptului reclamantului, însă, în circumstanțele concrete ale cauzei, aceasta nu este de natură să înlăture în totalitate prejudiciul moral deja produs. Această concluzie se întemeiază pe

faptul că informațiile defăimătoare au fost deja comunicate public și ulterior preluate de alte surse media.

129. Prin urmare, chiar în situația în care pârâtul va publica dezmințirea în modalitatea stabilită de instanță, nu există garanția că aceasta va ajunge la fiecare persoană care a recepționat informația inițială, după cum nu există posibilitatea de a restabili în mod integral situația reputațională existentă anterior difuzării afirmațiilor. Dezmințirea are, prin urmare, o funcție de restabilire și de contracarare a informației false, în timp ce compensația bănească pentru prejudiciul moral are funcția de reparare a atingerii deja produse drepturilor personale nepatrimoniale.

130. De altfel, însăși Legea nr. 64/2010 tratează dezmințirea și compensarea prejudiciului moral ca remedii juridice distincte. Potrivit art. 26 din Lege, atunci când instanța constată că acțiunea privind răspândirea informației false și defăimătoare este întemeiată, aceasta poate dispune dezmințirea în modalitatea cea mai potrivită pentru restabilirea drepturilor reclamantului.

131. Prin urmare, dezmințirea are ca obiect restabilirea dreptului încălcat prin corectarea informației false și defăimătoare, în timp ce prejudiciul moral reprezintă consecința nepatrimonială produsă persoanei prin atingerea adusă onoarei, demnității sau reputației sale. În consecință, împrejurarea că instanța dispune dezmințirea nu exclude, prin ea însăși, acordarea unei compensații bănești pentru prejudiciul moral.

132. În ceea ce privește cuantumul solicitat de reclamant, în sumă de 200 000 lei, instanța apreciază că acesta este excesiv în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu funcția juridică a despăgubirii pentru prejudiciul moral. Compensația pentru prejudiciul moral nu trebuie să dobândească un caracter punitiv sau să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză a persoanei vătămate. Totodată, cuantumul despăgubirii nu poate fi stabilit într-o manieră pur simbolică atunci când, precum în prezenta cauză, este vorba despre acuzații deosebit de grave, difuzate în cadrul unei conferințe de presă și ulterior preluate de alte surse media. Instanța trebuie, prin urmare, să identifice un cuantum care să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între gravitatea atingerii și compensația acordată.

133. Raportând toate aceste circumstanțe la principiul proporționalității, instanța apreciază că suma de 20 000 lei reprezintă o compensație echitabilă și rezonabilă pentru prejudiciul moral constatat. Instanța nu consideră că această sumă poate restabili în mod matematic sau integral situația anterioară faptei ilicite, întrucât prejudiciul moral, prin natura sa, nu este susceptibil de o evaluare exactă în bani. Scopul despăgubirii este acela de a oferi persoanei vătămate o satisfacție echitabilă și rezonabilă, corespunzătoare intensității atingerii suferite, fără a dobândi caracterul unei sancțiuni punitive și fără a conduce la o îmbogățire nejustificată. În acest sens, suma stabilită de instanță trebuie privită împreună cu măsura dezmințirii, care constituie un remediu distinct și contribuie la restabilirea drepturilor reclamantului.

134. În concluzie, instanța constată că prin răspândirea informațiilor defăimătoare pârâtul a adus o atingere efectivă și semnificativă onoarei, demnității și reputației reclamantului, atingere amplificată de gravitatea acuzațiilor, caracterul public al comunicării și difuzarea

ulterioară a acestora prin intermediul altor surse media. În aceste condiții, simpla dezmințire a informațiilor nu constituie, în circumstanțele cauzei, un remediu suficient pentru compensarea integrală a consecințelor nepatrimoniale deja produse. Pentru aceste considerente, instanța apreciază că cererea privind repararea prejudiciului moral este întemeiată, însă cuantumul de 200 000 lei solicitat de reclamant este disproporționat în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei. Ținând seama de gravitatea informațiilor, amploarea difuzării, impactul reputațional, natura drepturilor încălcate, modalitatea de reparare prin dezmințire și necesitatea menținerii unui echilibru just între protecția reputației și libertatea de exprimare, instanța consideră că suma de 20 000 lei constituie o compensație echitabilă, rezonabilă și proporțională pentru prejudiciul moral cauzat reclamantului.

135. Prin urmare, raportând toate aceste circumstanțe la dispozițiile art. 25 alin. (4) și art. 26 din Legea nr. 64/2010, precum și la art. 2036 Cod civil, instanța ajunge la concluzia că suma de 20 000 lei reprezintă o compensație echitabilă, rezonabilă și proporțională cu prejudiciul moral constatat. Această sumă, coroborată cu măsura dezmințirii dispuse în cauză, este aptă să asigure o reparație efectivă a drepturilor reclamantului, fără a transforma răspunderea civilă într-o sancțiune disproporționată pentru exercitarea libertății de exprimare.

136. Potrivit art.94 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

137. La înaintarea acțiunii reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 6 799,97 lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei (f.d.20-21,79), care urmează să fie compensate proporțional pretențiilor admise.

138. La fel cu titlu de cheltuieli de judecată se atribuie și informația eliberată de Agenția Servicii Publice rferitor la domicliul pîrîtului și cheltuielile suportate de reclamant în mărime de 240,00 lei (f.d.93)

139. În ceea ce privește pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța reține că, potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile acesteia de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

140. Prin urmare, dreptul părții care a avut câștig de cauză la recuperarea cheltuielilor de asistență juridică nu este unul nelimitat. Faptul achitării unei anumite sume avocatului nu conduce în mod automat la obligarea părții adverse la restituirea integrală a acesteia, instanța fiind ținută să verifice caracterul real al cheltuielii, necesitatea suportării acesteia și proporționalitatea cuantumului solicitat.

141. Conform art. 96 alin. (1^1) CPC, cheltuielile de asistență juridică se compensează părții care a avut câștig de cauză în cazul în care aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. Prin această reglementare, legiuitorul urmărește ca partea care a fost nevoită să recurgă la asistență juridică pentru valorificarea sau apărarea drepturilor sale în cadrul

procesului să nu suporte, în mod nejustificat, consecințele patrimoniale ale unui litigiu pe care nu l-a provocat printr-o conduită culpabilă și în care a obținut câștig de cauză. Totodată, această compensare trebuie să păstreze un caracter proporțional, astfel încât partea obligată la plată să nu fie ținută să suporte costuri vădit excesive sau care nu au o legătură rezonabilă cu necesitățile concrete ale procesului.

142. În speță, caracterul real al cheltuielilor de asistență juridică rezultă din înscrisurile prezentate instanței. Astfel, interesele reclamantului Curov Igor au fost reprezentate în cadrul procesului de avocatul Doina-Ioana Străisteanu, fapt confirmat prin mandatul seria MA nr. 2093207 din 01 aprilie 2025, anexat la materialele cauzei. Totodată, potrivit Anexei nr. 1 la Contractul de asistență juridică nr. 621/25 din 25 martie 2025 și Ordinului de plată nr. 40800026 din 27 martie 2025, reclamantul a achitat Cabinetului Avocatului „Străisteanu Doina Ioana" suma de 31.700 lei pentru serviciile de asistență juridică. Prin urmare, instanța constată că suma solicitată spre compensare nu reprezintă o cheltuială ipotetică sau eventuală, ci o cheltuială efectiv suportată de reclamant în legătură cu reprezentarea sa juridică în prezenta cauză.

143. În ceea ce privește caracterul necesar al cheltuielilor, instanța reține că prezenta cauză nu putea fi soluționată prin simpla efectuare a unor acte formale de reprezentare. Litigiul a presupus analiza unor probleme juridice referitoare la delimitarea dintre libertatea de exprimare și protecția onoarei, demnității și reputației, calificarea declarațiilor ca informații factuale sau judecăți de valoare, aplicarea normelor privind defăimarea, examinarea caracterului ilicit al informațiilor răspândite, stabilirea prejudiciului moral și determinarea măsurilor de reparare.În aceste condiții, recurgerea reclamantului la serviciile unui avocat a fost justificată de natura și complexitatea obiectului litigiului. Prin urmare, cheltuielile suportate pentru asistența juridică nu pot fi considerate străine de necesitățile procesului, ci au avut o legătură directă cu exercitarea dreptului reclamantului de acces la justiție și cu valorificarea drepturilor sale în cadrul prezentei cauze.

144. Instanța constată că prezenta cauză a implicat un litigiu privind protecția reputației și dezmințirea unor afirmații defăimătoare, fiind necesară examinarea unui volum semnificativ de informații și declarații, aprecierea conținutului acestora în contextul în care au fost făcute, delimitarea faptelor de judecățile de valoare, precum și aplicarea normelor speciale din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare. În plus, cauza a presupus examinarea unor probe referitoare la modul de răspândire a informațiilor, inclusiv a unei conferințe de presă și a preluării informațiilor de către mijloace de informare în masă, precum și aprecierea consecințelor acestora asupra reputației reclamantului. Prin urmare, complexitatea cauzei și volumul activității juridice necesare pentru apărarea drepturilor reclamantului justifică existența unor cheltuieli de asistență juridică într-un cuantum care nu poate fi considerat pur simbolic.

145. În aceste circumstanțe, coroborând înscrisurile prezentate de reclamant cu natura și complexitatea litigiului, volumul de muncă necesar pentru soluționarea acestuia, contribuția avocatului la apărarea drepturilor reclamantului și rezultatul obținut, instanța constată că

suma de 31 700,00 lei reprezintă o cheltuială de asistență juridică reală, necesară și rezonabilă. Totodată, cuantumul solicitat nu apare ca fiind disproporționat în raport cu natura litigiului și cu volumul activității juridice desfășurate, motiv pentru care nu există temei pentru reducerea acestuia. În consecință, instanța consideră întemeiată pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică și, în temeiul art. 96 CPC, urmează să dispună încasarea de la Babuțki Roman în beneficiul lui Curov Igor a sumei de 31 700,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

146. În conformitate cu art. art. 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Curov Igor împotriva lui Babuțki Roman cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Se obligă pârâtul Babuțki Roman, IDNP *****să dezmintă informațiile false și defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea şi reputația profesională a lui Curov Igor, prin publicarea dezmințirii prin intermediul rețelei de socializare ”Facebook” și anume „ prin prezenta, subsemnatul Babuțki Roman dezmint următoarele afirmații defăimătoare făcute publice în cadrul conferinței de presă la Agenția de Presă "Infotag" la 21 februarie 2025, precum și afirmațiile făcute în cadrul interviului cu *****, postat pe pagina personală de Facebook a lui Babuțki Roman, în special: *"...Operații ilegale în spitalul Ministerului Sănătății, unde director era Igor Curov, când el împreună cu iubirea lui *****Ecaterina..."*

*"...Este așa un nume, Igor Curov, pentru mine e foarte straniu de ce nimeni nu a scris din jurnaliști, informația acesta și despre acest om, fiindcă acest om cu ***** făceau operații plastice foarte mult timp, foarte mulți despre asta știu, s-au făcut investigații...mi-au zis și medicii câți bani se învârteau acolo asta tot se făcea ilegal, asta nu era spitalul Ministerului Sănătății, asta era o încăpere aparte de spital unde asta se făcea ilegal. Nimeni despre asta nu a scris și eu aș vrea ca noi să ridicăm temele acestea... Noi trebuie să scriem fapte despre ce au făcut oamenii aceștia"*

"...Am un mesaj către oamenii care se gândesc că pot să îl ajute pe Igor Curov, așa pe ascunse pentru că despre asta nimeni nu o să afle, că dacă ați făcut deja asta, ați făcut o greșeală foarte mare. Fiindcă despre familia aceasta eu am spus din start la Procuratura Generală. Și toți cei care au gândit că o să poată face asta invizibil, v-ați greșit foarte tare"

*"...Dacă ***** prinde copilul, cred că de la Igor Curov"*

*"...Sunetul, eu socot că a fost făcut de amantul lui *****, Igor Curov, fiindcă el acum pune toate bețele astea, el face nedreptățile...Igor Curov a organizat foarte mult, foarte mult... A activat toate cunoștințele lui ca să facă maxim posibil... să ascundă uciderea"*

...Care a suferit de la Igor Curov... O spun fără să ascund, tu Igor Curov o să stai în închisoare"

"...Persoana care încearcă să mușamalizeze cazul de omor al soției mele este Igor Curov"

*"...El cu amanta lui ***** practicau operații ilegale, plastice în niște încăperi alături de Clinica Ministerului Sănătății, unde să învârteau niște bani foarte mari fiindcă operațiile acestea costă foarte mult, 2, 4, 6 mii de euro"*

*"...Igor Curov, de acum zece ani este în relație cu *****..Ei încearcă să facă in vitro"*

*"...El deamu nici nu este contra să trăiască cu *****, au relația aceasta de aproape zece ani. Eu știu că chiar și acum el se plimbă cu câineșorul lui *****, ei au o relație foarte, foarte apropiată"*

"...Poate rezolva în țara asta, foarte multe, a intervenit Igor Curov, deoarece a fost mulți ani director la urgență, el a făcut o schemă ca fetele de la salon să sune urgența, să spună că soția mea a leținat. Să vină urgența, prin toate metodele să o pornească, măcar că creierul ei era mort și să o ducă la urgență, după care decesul să fie la urgență din cauza stopului cardiac"

"...Puterea și influența lui Igor Curov provine din asocierea cu Partidul Politic Mișcarea Respect Moldova și această influență este alimentată de o finanțare obscură legală de activitatea salonului Dr. Serebrova"

*"...Dă atâția bani...Amenință atâția oameni și de a face tot posibilul de a falsifica expertiza... Vrea să o scoată pe *****..Să uite toți de cazul asta"*

"...A primit 60,000 euro pentru falsificarea datelor din expertiza medico-legală" "...Nu l-aș numi bărbat...nici nu pot să îl numesc om"

"...Penitenciarul pentru dânsul o să fie ca un tratament de boală și pentru toți prietenii lui care au aceeași boală".

Se încasează de la Babuțki Roman, IDNP *****în beneficiul lui Curov Igor, IDNP *****cu titlu de prejudiciu moral suma de **20 000,00 lei** (douăzeci mii lei).

Se încasează de la Babuțki Roman, IDNP *****în beneficiul lui Curov Igor, IDNP *****cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat proporțional părții admise din pretenții suma de **849,96 lei** (opt sute patruzeci și nouă lei și 96 bani), taxa de timbru în mărime de **200,00 lei** (două sute lei), cheltuieli pentru achitarea serviciilor prestate de ASP în mărime de **240,00 lei** (două sute patruzeci lei) și cheltuieli pentru asistența juridică suma de **31 700,00 lei** (treizeci și unu mii șapte sute lei).

În rest, pretențiile reclamantului se resping ca neîntemeiate.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chișinău în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul centru).

Președintele ședinței
judecătorul **Brăgaru Alina**